

* Melikşah Üniversitesi Hukuk Fakültesi İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku Araştırma Görevlisi,
e-posta: y.gulesci@hotmail.com.

Kanunu İle Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması İle Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılmasına Dair Kanun (R.G., 11.09.2014, S. 29116), 6645 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun (R.G., 23.04.2015, S. 29335) bunlardan sadece birkaçıdır. Bu nedenle bu anabilim dalında sadece kanuni düzenlemeleri bile güncel olarak takip etmek ayrı bir çaba gerektirmektedir. Aksi takdirde yürürlükten kalkmış bir kanuni düzenleme bir tez ya da makalede yer alabileceği gibi, dava dilekçesine ya da mahkeme kararına dayanak oluşturabilmektedir. Bu durum ise hem uygulayıcılar hem de araştırmacı / akademisyenler bakımından istenmeyen bir durum olacaktır.

İş ve Sosyal Güvenlik Hukukunun, bir diğer özelliği diğer hukuk alanlarına göre oldukça dağınık bir mevzuat yapısına sahip olmasıdır. İş hukukunda, 4857 sayılı İş Kanunu'nun yanında 5953 sayılı Basın İş Kanunu, 854 sayılı Deniz İş Kanunu, 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu, 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu, 6012 sayılı Türk Ticaret Kanunu, 394 sayılı Hafta Tatili Hakkında Kanun bunlardan sadece birkaçıdır. 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu, 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu, 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu, 1479 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kanunu (Bağ-Kur) da sosyal güvenlik hukukunda yer alan kanunlardan sadece birkaçıdır.

Kanuni düzenlemelerin yanı sıra tüzük ve yönetmelikler de takip edilmesi gereken diğer düzenlemelerdir. Tüzük ve yönetmelikler (son yıllarda özellikle yönetmelikler) takibi kanuni düzenlemelerden daha zor mevzuat olarak karşımıza çıkmaktadır. Zira çalışma hayatında ve sosyal güvenlik hukuku alanında birçok düzenleme ayrıntılı olarak tüzük ve yönetmeliklerle düzenlenmiştir. Toplamda yüzlerle ifade edilebilecek sayıda tüzük ve yönetmelik karşımıza çıkmaktadır.

Prof. Murat Şen, oldukça dağınık ve dinamik bu alana ilişkin iki mevzuat çalışması ile kaynak niteliğinde eser ortaya koymuştur. İş Hukuku Mevzuatı'nın kapsamı, kanunlar, kanun hükmünde kararnameler, tüzükler ve yönetmeliklerle sınırlandırılmış, alana ilişkin uluslararası sözleşmeler ile tebliğ, genelge, diğer idari düzenleyici işlemlere, yargı kararlarına ve bu alandaki teşkilat yapısına yönelik düzenlemelere yer verilmemiştir. Aksi durumda kitabın hacminin, pratik kullanımı engelleyecek bir boyuta ulaşacağı kaygısı taşınmıştır. Mevzuat çalışması sekiz bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde

Bireysel İş Hukukuna İlişkin Kanunlar (11 kanun), ikinci bölümde *Toplu İş Hukukuna İlişkin Kanunlar* (2 kanun), üçüncü bölümde *Bireysel ve Toplu İş Hukuku ile İlgili Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnameler* (15 Kanun ve KHK), dördüncü bölümde *İş Yargısıyla İlgili Kanunlar* (3 kanun), beşinci bölümde *İş Hukuku Alanındaki Tüzükler* (3 Tüzük), altıncı bölümde *Bireysel İş Hukuku Alanındaki Yönetmelikler* (27 Yönetmelik), yedinci bölümde *İş Sağlığı ve Güvenliği Alanındaki Yönetmelikler* (34 Yönetmelik), sekizinci bölümde ise *Toplu İş Hukuku Alanındaki Yönetmelikler* (9 Yönetmelik) bulunmaktadır.

Sosyal Güvenlik Hukuku Mevzuatı esas itibariyle bir mevzuat hukuku olan sosyal güvenlik hukukunun mevzuat takibinin kolaylaştırılması amacıyla primli sosyal güvenlik sistemi-primsiz sosyal güvenlik sistemi ve bireysel emeklilik sistemi ayırımı esas alınarak gerçekleştirilmiştir. Çalışmada anayasa, kanun, tüzük ve yönetmelik tarzındaki mevzuat hükümleri yer almış, tebliğ ve esas tarzındaki idarenin düzenleyici işlemlerine ise yer verilmemiştir. Hatta yapılan derlemede, konuya ilişkin tüm tüzük ve yönetmeliklere yer verildiğinde, kitabın hacminin kullanımı zorlaştıracak boyuta ulaşması nedeniyle, bazı mevzuat hükümlerinin sadece isimlerine yer verilmekle yetinilmiş, bunların yayımlandığı resmi gazete tarih ve sayısı da belirtilmiştir. Bu tercih yapılırken sosyal güvenlik hukuku açısından önemi, önceliği, uygulama alanı ve yoğunluğu gibi kriterler göz önünde bulundurulmuştur. Mevzuat çalışması beş bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde *Primli Sosyal Güvenlik Sistemine İlişkin Kanunlar* (9 Kanun), ikinci bölümde *Primli Sosyal Güvenlik Sistemine İlişkin Yönetmelikler* (27 Yönetmelik), üçüncü bölümde *Primsiz Sosyal Güvenlik Sistemine İlişkin Kanunlar* (8 Kanun), dördüncü bölümde *Primsiz Sosyal Güvenlik Sistemine İlişkin Tüzük ve Yönetmelikler* (21 Tüzük ve Yönetmelik), beşinci bölümde ise *Bireysel Emeklilik Sistemine İlişkin Kanun ve Yönetmelikler* (4 Kanun ve Yönetmelik) yer almaktadır. Toplamda 17 kanun, 1 KHK, 1 adet tüzük ve 50 adet yönetmelik bulunmaktadır. Mevzuat 9 Şubat 2016 tarihi itibariyle günceldir.

Her iki çalışmanın da öğrenci, akademisyen, uygulayıcı ve tüm kullananlara yararlı olması ve kolaylık sağlaması temel dileğiyle...